

خانه سنتی و نقش آن در الگوهای طراحی امروز

اسما احمدپورعلیزاد^{۱*}، محمود مهدی پور^۲

۱- دانش آموخته کارشناسی معماری، دانشگاه پیام نور تبریز، asma.ahmadpour@gmail.com

۲- کارشناس ارشد مرمت و احیای بناها و بافت های تاریخی، دانشگاه علم و صنعت ایران، مدرس دانشگاه تبریز،

mahmoud.mahdipour@gmail.com

چکیده

از نخستین روزهای پیدایش بشر بر روی زمین، انسان همواره به دنبال سرپناهی بوده که او را از گزند گرما و سرما و آسیب ها مصون بدارد. این نیاز که در ابتدا با گزینش سرپناه های طبیعی همچون غارها شکل گرفت، به تدریج به شکل گیری سکونت گاه های اولیه با مصالح اولیه و بومی منطقه منتج گردید. این روند که از چندین هزار سال پیش آغاز گردیده در طول زمان دستخوش تغییرات بسیاری شده است و از شکل ساده و ابتدایی خود به صورت پیچیده امروزی درآمده است. با این وجود، آنچه در طول این زمان طولانی تغییر چندانی نکرده و ضرورت آن در تمام دوره ها وجود داشته، اهمیت ساخت این فضا و مکان و به تبع آن ایجاد حس آرامش در آن بوده است. این فضا که امروزه به عنوان **خانه** مورد توجه است، به عنوان ابتدایی ترین شکل معماری مطرح می باشد.

امروزه عدم توجه به معماری اصیل و استفاده از الگوهای جایگزین نامناسب با فرهنگ باعث دگرگونی در مفهوم خانه و سکونت شده است. در این مقاله سعی می گردد تا ابتدا به شناخت مفهوم خانه پرداخته شود و در پی آن با بررسی و شناسایی برخی موارد مهم در طراحی خانه های سنتی، راهکارهایی برای استفاده از آن ها در معماری امروز خانه ها یافته شود.

واژه های کلیدی: خانه، سکونت، معماری، الگوی سنتی